

”עץ אהבת חִבְרוֹת” /כ’ גרסיון

אֶסְתִּי וְרַחֲלִי לומדות בְּכַתְּהָ ג’ בְּבֵית סֵפֶר ”נְאוֹת מְרַגְלִית” בְּפֶתַח תִּקְוָה. בְּתַם מְבַצֵּעַ
”מִדּוֹת טוֹבוֹת” קִבְּלָה אֶסְתִּי שִׁי מִמְחַנְכֶת הַכֶּתֶה עֲרַבְתָּ צְבָעֵי עֶפְרוֹן בְּכָל מִינֵי צְבָעִים.
אֶסְתִּי אֶהְבֶּה מְאֹד אֶת עֲרַבְתָּ הַצְּבָעִים שְׁלָה וְשִׁמְרָה עֲלֵיהֶם לְבַל יִתְבַּלּוּ.

לְקִרְאָת ט”ו בְּשִׁבְט הַתְּבַקְּשׁוּ הַתְּלַמִּידוֹת לְצִיר יַעֲצִים עַל מְנַת לְקַשֵּׁט אֶת פְּנֵת הַחֲגִים
בְּכַתְּהָ. יִשְׁבֶּה רַחֲלִי לְיַד אֶסְתִּי וְצִירָה עֵץ רַחֲב בְּעַל עֲנָפִים רַבִּים וְעֲלִים רַחְבִּים בְּצוּרַת כָּף 5
יָד. עֵץ מְרַהִיב וּמֵיחַד בְּמִינוֹ. אֶסְתִּי מִתְקַשֶּׁה מְאֹד לְצִיר, כָּל עֵץ שֶׁצִּירָה לֹא מְצָא חוֹ
בְּעִינֶיהָ. זֶה קָטָן מְדִי, וְזֶה גְבוּהָ מְאֹד, בְּזֶה הַגִּזְעָ צָר וּבְאַחַר הַגִּזְעָ עָקָם. הַסֵּתֶפְלָה אֶסְתִּי
עַל הָעֵץ שֶׁל רַחֲלִי וְרַצְתָּה לְצִיר עֵץ כְּזֶה בְּדִיוֹק, אִךְ גַּם בְּזֹאת לֹא הִצְלִיחָה כָּל כֶּף. בְּקַשָּׁה
אֶסְתִּי מְרַחֲלִי לְצִיר לָהּ עֵץ דּוֹמָה. רַחֲלִי, שְׂאוּהֶבֶת מְאֹד לְצִיר וְאוּהֶבֶת גַּם לְעֹזֵר
לְחִבְרוֹתֶיהָ, נִעְנְתָה בְּשִׁמְחָה וְצִירָה לְאֶסְתִּי עֵץ מֵיחַד מְאֹד, עֵץ רַחֲב, בְּעַל עֲנָפִים גְּדוֹלִים 10
וְעֲלִים רַבִּים. הַפַּעַם הֵיא דְאָגָה שֶׁהַעֲלִים יִהְיוּ בְּצוּרַת לֵב וּבִינֵיהֶם צִירָה גַם מִסֵּפֶר פְּרָחִים
יָפִים. אֶסְתִּי שִׁמְחָה מְאֹד, נִהְנְתָה לְהַסְתַּפֵּל עַל הָעֵץ וְקִרְאָה לוֹ ”עֵץ אֶהְבֶּת חִבְרוֹת”.

שְׂבַחָה הַמּוֹרָה אֶת שְׁתֵּי הַחִבְרוֹת עַל הַצִּיּוּרִים הַיָּפִים וּבְקַשָּׁה לְצַבֵּעַ אוֹתָם בְּאֶפֶן מְדִיק
עַל מְנַת שְׂתוּכָל לְקַשֵּׁט עִמָּם אֶת פְּנֵת הַחֲגִים. אֶסְתִּי הַחֲלָה לְצַבֵּעַ אֶת הַצִּיּוּר בְּצְבָעֵי
הָעֶפְרוֹן שֶׁקִּבְּלָה מִהַמְּחַנְכֶת, אִךְ רַחֲלִי יִשְׁבֶּה מִן הַצֵּד וְהַבִּיטָה עַל הַצִּיּוּר. ”מִדּוֹעַ אֵינְךָ 15
צוֹבַעַת?” שְׁאַלָה אֶסְתִּי. ”אֵין לִי צְבָעִים”, הַשְּׁפִילָה רַחֲלִי אֶת עֵינֶיהָ וְאָמְרָה: ”הַצְּבָעִים
שֶׁקֵּנּוּ לִי בַתְּחִלַּת הַשָּׁנָה הַתְּבַלּוּ וְלַחֲוֹרֵי אֵין כְּעַת כֶּסֶף לְקַנִּית חֲבִילַת צְבָעִים חֲדָשָׁה”.
אֶסְתִּי הִחְרִישָׁה, וְהַבִּיטָה עַל חֲבִילַת הַצְּבָעִים שְׁלָה. הֵיא כֹּה שׁוֹמְרַת עֲלֵיהֶם שְׁלֹא
יִתְקַלְקְלוּ וְשִׁלָּה יִשְׁבְּרוּ, אִךְ הַצְּטַעְרָה צָעַר רַב שֶׁלְחִבְרָתָה אֵין צְבָעִים. חִיכָה אֶסְתִּי אֶל
רַחֲלִי וְאָמְרָה לָהּ: ”בְּזֹכֹתֶךָ אֲנִי צוֹבַעַת עִכְשָׁו אֶת צִיּוּר הָעֵץ הַיָּפֶה שְׁלִי וְכֹאוֹת תּוֹדָה עַל 20
רְצוֹנְךָ לְעֹזֵר לִי, אֲנִי שִׁמְחָה לְהַשְׁאִיל לְךָ אֶת הַצְּבָעִים שְׁלִי”.

בְּט”ו בְּשִׁבְט, עֲרַכָה מְנַהֶלֶת בֵּית הַסֵּפֶר תַּחְרוֹת קָשׁוּט בֵּין הַכְּתוּבֹת. כְּתָה ג’ זְכָתָה
בַּתְּחָרוֹת. בְּפִנֵּת הַחֲגִים הָיוּ תְלוּיִים צִיּוּרֵיהֶן הַיָּפִים שֶׁל אֶסְתִּי וְרַחֲלִי. הַמְּנַהֶלֶת הַחֲלִיטָה
לְהַעֲנִיק שִׁי לְמַצְטַיֶּנֶת הַכֶּתֶה בְּצִיּוּר – עֲרַבְתָּ צְבָעֵי עֶפְרוֹן מֵיחַדִּים בְּמִינָם. לְמִי הַחֲלִיטָה
הַמְּחַנְכֶת לְתַת אֶת הַצְּבָעִים? נַחֲשֶׁתֶם נָכוֹן... 25